

та отъ страната на Бога живаго, брате Христієнино, недѣлї остава да сѧ скжса вѣжето, когато Божіата благость та влече на поклоненіе, иди и обжрнисѧ къмъ Бога. Богъ има облатіата си отворены, за да та прїеме съ онѹмъ пресладкы словеса: „Чадо, ѿставляютсѧ тѣвѣ грѣсї твой.“

НЕДѢЛА ТРЕТА ОТЪ ПОСТЫТИ.

„Каже бо полъза чловѣкъ, ѿшѣ пришврѣшетъ міръ вѣсь, и ѿшетитъ душу свою? Или чтѣ да стѣ чловѣкъ измѣнъ на душу своїй?

(Марка гл. 8).

ЗА ДУШАТА.

Свѣтъ и душа сѫ дѣвѣ веши, които чловѣците не познаватъ, защото чловѣческото разсажденіе е много лжовено. Чловѣцити, като че сѫ дали сичкїа си умъ въ свѣтныты веши; што глѣдатъ, това само почитатъ, и ницио не почитатъ, което не виждатъ. Тѣ глѣдатъ Свѣтъ, и го почитатъ повече отъ колкото трѣбова; не виждатъ душата, и не почитатъ я съвсемъ както трѣбова; отъ това дѣто разсаждаватъ за свѣта, и за душата, тѣ сѫ сѫдници много неправедни:“ Лжии сънове чловѣчестіи въ мѣрилѣхъ. Псал: 6, 10. Свѣтъ, и душа сѫ дѣвѣ веши, които не знаютъ да сѫдятъ живити; знаютъ да сѫдятъ мъртвити. Царіе земстіи, мъчители на градовети, князи людстіи, богатіи на свѣта; вѣй, които стѣ сѧ радвали на свѣтовната слава, на красотата, на съкроицата, най-послѣ какво припечелихте? Какво зехте съ вази си въ гроба? Вѣй умрѣхте, и скѣтътъ умрѣ съ васъ; но вѣй, които за тол свѣтъ изгубилихте душата, какво нѣщо стѣ изгубили? Сичко. Некето, Рамътъ, вѣчніѧ животъ, Бога и убо комъ ползъ за чловѣка, ако придобыве сичкіатъ свѣтъ, които сѧ скършюва съ живота, и изгуби душата си, комто е безсмертна? Ползата е ницио, а загубата голѣма. Дано да сѧ надчажж живити отъ мъртвity, що е свѣтъ, що е душа. Из какъ ли? Че не знаемъ ли, що е свѣтъ? Знаемъ го твърдѣ добрѣ, защото глѣдамъ очевидно непостоянството на свѣта; глѣдамъ колко е мѣ придобивъ добринъты, гор-